

***Didymella ligulicola* (K.F. Baker, Dimock et L.H.Davis) von Arx**
Askochytoza złocienia

UE: II/A/II (c) 4.
PL: 2/A/2 C. 4.

Porażone wierzchołki sadzonek złocienia (po lewej); zgnilizna płatków kwiatu (po prawej)

***Didymella ligulicola* (K.F. Baker, Dimock et L.H.Davis) von Arx**

Askochytoza złocienia

Rośliny żywicielskie: Złocienie (*Dendranthema* spp.), a szczególnie odmiany złocieni wielkokwiatowych.

Objawy chorobowe: Porażeniu mogą ulec wszystkie części rośliny. Infekcja sadzonek złocienia następuje zwykle od wierzchołka i rozprzestrzenia się w kierunku dolnych części rośliny. Porażone tkanki ciemnieją, a na liściach występują nieregularne, duże (20-30 mm), brązowo-czarne plamy, które mogą się zlewać i powodować zgniliznę liścia. Na łodygach sadzonek nekrozy są czarne i umiejscowione wokół kolanka porażonego liścia, zranień lub podstawy sadzonki.

Na starszych roślinach rzadko występują nekrozy liści. Nekrozy łodygi są również zlokalizowane wokół kolanek lub u jej podstawy. Łodyga może być opasana przez nekrozę. Pędy wyrastające powyżej nekroz na łodydze mogą być lekko skarlłowate i mieć drobne, chlorotyczne, łamliwe liście. Grzyb może również powodować zgniliznę korzeni.

Patogen poraża kwiaty, przy czym infekcja początkowo ujawnia się tylko po jednej stronie. Jednakże w sprzyjających warunkach choroba rozprzestrzenia się gwałtownie i cały kwiat ulega zgniliznie, a porażone kwiaty zlepiają się ze sobą. Infekcja może rozprzestrzeniać się w kierunku łodygi, powodując czernienie i słabnięcie tkanek prowadzące do opadania główek kwiatowych. Na porażonych organach tworzą się kuliste, zagłębione w tkance piknidia grzyba, które można obserwować przy pomocy lupy.

Objawy askochytozy na kwiatach i liściach mogą być mylone z powodowanymi przez grzyb *Botrytis cinerea*, a na sadzonkach – zarówno przez *B. cinerea*, jak i *Pythium* spp.

Biologia: Na nowe obszary patogen jest wprowadzany z zainfekowanymi sadzonkami, roślinami i kwiatami złocienia. Grzyb rozprzestrzenia się przez zarodniki konidialne powstające w piknidiach. Tworzeniu piknidiów sprzyjają następujące po sobie na przemian okresy suche i wilgotne. Lepka masa zarodników wypływa z piknidiów i rozprzestrzenia się wraz z kroplami deszczu, z wodą podczas podlewania i zraszania oraz w czasie zabiegów pielęgnacyjnych. Infekcja roślin zachodzi w wilgotnych warunkach, w szerokim zakresie temperatur (6-30°C).

Grzyb może tworzyć również stadium doskonałe (zarodniki workowe w perytecjach), ale występuje ono rzadko i w warunkach szklarniowych nie stanowi istotnego źródła inokulum.

Termin lustracji i pobieranie prób: Lustracje prowadzić podczas całego sezonu wegetacyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem okresu ukorzeniania sadzonek oraz kwitnienia. Ponieważ organizm może porażać wszystkie organy, do badań laboratoryjnych należy pobierać całe rośliny. Korzenie zabezpieczyć wilgotnym papierem. Rośliny umieścić ostrożnie w odpowiedniego rozmiaru kartonie i bezzwłocznie przekazać do badań laboratoryjnych.